

видъ серенади, и презъ време на ядене по свадбитѣ и въ дворцитѣ — особено въ Австрия презъ XVIII в. и, най-много — въ Виена.

Касернъ, Зигфридъ — Kassern Siegfried — младѣ полски компонистъ отъ най-новото направление, училъ въ консерваторията въ Познанъ, писалъ концертъ за сопранъ съ оркестръ и др.

Касталевичи, Александъръ Дмитриевичъ — изтъкнѣтъ църковенъ компонистъ, и изследвателъ на руското духовно и свѣтско народно звукотворчество, род. 28 ноем. 1836 въ Москва, умр. 17 дек. 1926 въ Москва, възпитаникъ на тамошната консерватория; отъ 1887 е билъ преподавателъ, а отъ 1910 директоръ на Синодалното училище въ Москва — до 1918, когато то бива преименувано и преустроено въ „Народна хорова академия“, която 1923 бива присъединена къмъ консерваторията, и К. назначенъ професоръ по хорово пѣние въ нея. Въ своитѣ духовно-музикални творби К. се явява като обновителъ на руското църковно пѣние, освобождавайки го отъ всѣко чуждо влияние, като влива въ него духа на руското църковно пѣвческо минало (използувайки древнитѣ напѣви), като имъ поставя съвременни хармонии, и изобщо, прилага по нови срѣдства. Отличенъ познавачъ и на народното свѣтско руско звукотворчество, К. е написалъ ценни трудове върху нея — резултатъ на неговитѣ дългогодишни изследвания — особено на руското народно многогласие (въ „Особености на руската народна музикална система“). К. е добъръ познавачъ и на старобългарския църковенъ напѣвъ, използувайки го и за нѣкои отъ своитѣ духовно-музикални творби. Композиции: „Ангелъ вопияше“, „Въ память вѣчную“, „Благослови душа моя“, „Блаженни, яже избралъ еси“, „Богоначалнимъ мановениемъ“, „Вѣрую“ (три номера), „Господи возвахъ“ и „Да исправится молитва моя“, „Дѣва днесъ“ (2 номера), „Велико славословие“, „Единородный сыне“, „Не имаме иныя надежди“, „Ныне отпускаеши“, 6 „Херувимски“, 4 „Милость мира“, „Милосердия двери отверзи намъ“, „Со святими“, „Самъ единъ еси безсмертенъ“, „Дѣ-

ва днесъ“, Стихири на: „Воздвижение Честнаго Креста“, „Успение Пресв. Богородицы, предъ Шесто-псалмие, Тропари на: Рождество Христово и Богоявление Господне, „Свѣте тихій“ (4 номера) „Отче нашъ“, „Святый Боже“, „Кресту Твоему“ и „Елицѣ въ Христа“, „Дѣва днесъ“, „Богъ Господъ“ и тропари на Велика Сѣбота на утренья, (български напѣвъ), „Съ нами Богъ“, „Ектении и Единородный Сыне“, (български напѣвъ) и др. сж най-важнитѣ черковни негови пѣснопѣния. Освенъ това: 2 кантати за хоръ и оркестръ, музика къмъ „Стенка Разинъ“ (Каменски) и „Краль Лиръ“ (Шекспиръ), операта „Клара Миличъ“ (1916) и преработка на народни пѣсни за оркестръ отъ народни инструменти (въ сборницитѣ: „Пѣсни и игри на народитѣ отъ С. С. Р.“ и „Великиятъ съветски съюзъ“). Изследвания: „Особености на руската народна музикална система“ (1923), „Многогласието въ руската народна пѣсенъ“ (1911), „Образци на древноруската пѣсенъ“. Последнитѣ години отъ живота си К. е посветилъ на усилия за създаване на масова музика—хорова пѣсенъ и едногласно пѣние. Той е написалъ и едно отъ най-хубавитѣ творения, посветено на Ленина: „Пѣсня про Ленина“ — за хоръ, духова и ударни инструменти.

Кастанети — инструментъ, състоящъ се отъ една или две дрънкалки, имащи форма на лъжица, прикрепени на едната или дветѣ страни на една дръжка, така че, когато се движи ржката, тѣ отскачатъ и издаватъ едно специфично дрънкане. К-тѣ сж въ широка употреба въ Испания, за придружаване на народнитѣ танци, и за това обикновено чрезъ тѣхъ се подчертава испанския характеръ на една музикална творба. Тѣ сж безъ дръжки, и се поставяютъ на пръститѣ.

Кастелнуово-Тедеско, Марио — Castelnovo-Tedesco, Mario — даровитъ италиански модеренъ компонистъ и пианистъ, род. 3 апр. 1895 въ Флоренция, ученикъ на Делъ Вале по пиано и на Пицети по

